

2

Gouwe ouwe
in de buurt
Bar Content

7

Samen voor het
Lambertus Zijlplein

6

Dansfeestje in
de Honingraat

▶ HANS STAPHORSIUS, GEUZENVELDER

Kunstwerk RISE onthuld in het Eendrachtspark

Na een lange aanloop, onderbroken door de coronaperiode, heeft Geuzenveld er een letterlijk schitterend nieuw kunstwerk bij. Een kunstwerk dat schittert in de zon en wanneer het donker wordt in de verlichting die weerkaatst wordt.

Het kunstwerk is op 30 september onthuld en overgedragen aan de bewoners van Nieuw West en de Geuzen(velders) in het bijzonder. Want het kunstwerk van Sajoscha Talirz en Caroline Ruijgrok, is vanaf die dag echt voor de bewoners. En het is een rijk bezit, zeker omdat de buurt er vanaf het eerste begin bij betrokken is geweest. Van initiatiefnemer Hans van Os, tot en met alle bewoners van wie de handlijnen in kleitabletten zijn gedrukt en die rondom het kunstwerk terug te vinden zijn. Deze lijnen dragen daarmee Rise op handen en sommige mensen zien in het beeld ook twee oprijzende handen waarbinnen je je veilig en geborgen weet en kunt voelen. Maar ook als bladeren van een grote beschermende plant, die schaduw bieden tegen de zon als die hoog in het Zenit aan de hemel staat. En met de hemel komt ook de vergelijking met gevouwen handen, als in een gebed bij sommigen naar boven. En dat is ook heel symbolisch, omdat hier in ons multiculturele stadsdeel vele volken en culturen met al hun verschillende geloven een plek hebben gevonden en er samen leven. Deze manier

van samenleven en geloven op de manier die we zelf kiezen, hebben we te danken aan de Geuzen die ons voorgingen. De (Water)Geuzen, die aan de zijde van Willem van Oranje streeden tegen de Spaanse overheersing en het gebrek aan godsdienstvrijheid. Rondom in onze wijk zijn de straten vernoemd naar deze vrijheidsstrijders en op 50 meter afstand wordt nu de Nieuwe Geus gebouwd. Een prachtige naam voor een nieuw wooncomplex, zo dicht bij deze plek. Rise betekent ook 'opstand' en daarmee is het voor mij ook een verwijzing naar de Tachtigjarige Oorlog, die uiteindelijk heeft geleid tot het ontstaan van het huidige Nederland.

Daarmee staat het kunstwerk ook symbool, als een van de eerste monumenten die de Geuzen (waarnaar deze wijk genoemd is) de plek in de vaderlandse geschiedenis geeft, waar ze recht op hebben. Niet omdat het lieverdjes waren, integendeel. Oorlog en onderdrukking was toen, en is nu nog steeds, het ergste wat een mens kan overkomen. Maar zonder hen hadden wij hier niet zo broederlijk en zusterlijk naast elkaar kunnen leven. Rise is een veelomvattend woord en begrip, maar het is wel een Engels woord. Persoonlijk ben ik geen voorstander van het

Kunstwerk RISE. Foto: Hans Staphorsius

verengelsen van onze taal. En dat weten de kunstenaars ook van mij. Ik vind dat onze eigen taal en onze tweede taal, het Fries, genoeg woorden hebben om alles om ons heen een naam te kunnen geven. Daarom heb ik het kunstwerk in de GaSet ook al eens de Geuzenpoort genoemd en dat zal ik waarschijnlijk nog wel even blijven doen.

Tótdat de buurtbewoners, waaronder ikzelf, tot een nog mooiere, betere en Amsterdamse (bij)naam komen, die tot in lengte van dagen blijft voortleven. Ik zal dit fraaie kunstwerk (wat de naam uiteindelijk ook wordt) daarom koesteren en beschermen en ik hoop dat vele buurtbewoners dat ook zullen doen. Het symbool van de verkregen godsdienstvrijheid (Rise betekent ook opstanding) is vanaf nu voor de buurt. Met dank aan Caroline en Sasjoscha, die voor ons dit prachtige kunstwerk hebben bedacht en gemaakt, dat de (Geuzen)poort vormt naar het nieuwe Eendrachtspark.

Rondje met het hondje

Sinds een half jaar heb ik een blauwe pluk haar. En niet zo een klein plukje ergens verborgen op je achterhoofd, nee, goed en voor iedereen zichtbaar rechts voor. Koningsblauw. Hoe ouder hoe gekker, zullen jullie wel denken. Waarom ik het liet verven? Ik wou als tiener in de hippietijd al metallic blauw haar, en dan geen pluk maar de hele handel. Het kwam er nooit van, waarschijnlijk was het te kostbaar of lastig om eraan te komen. Het werd toen een jaar of wat peenrood door de henna.

Over jeugdige gekkigheid pratend met mijn dochter en kleindochter, ontviel me, dat ik in die tijd blauw haar wilde. Als uit één mond riepen ze: "Doen! Gewoon doen!" Ik was gelijk om en maakte er werk van. Kinky Kappers wist er raad mee, ruim 3 uur later en 95 euro lichter liep ik vrolijk fluitend blij als paradijsvogel de kapperszaak uit. Het kost wat, maar dan heb je ook wat.

Nooit heb ik geweten wat zo'n beetje kleur los kan maken. Elke dag weer leuke reacties. Op ons dagelijkse rondje kijken mensen nu vaak eerst naar mij, dan pas naar Cindy en dan met een glimlach weer naar mij. Ik ben inmiddels zo aan mijn ijsvogelblauwe plukje gewend, dat ik in eerste instantie niet weet, waarom ze zo vriendelijk glimlachen en besef pas enkele seconden later, dat mijn kleurkeuze bevalt. Vaak krijg ik leuke complimenten van onbekenden, ook jonge en minder jonge mensen reageren positief. Vooral kinderen bevalt het, soms vinden ze het zo fascinerend, dat ze als gehypnotiseerd blijven kijken.

In Duitsland stond ik een keer met Cindy in de schaduw bij een supermarkt te wachten op mijn zus. Ik schrok toen er twee jochies op kinderfietsjes zo hard ze konden op me afkwamen rijden en net zo hard twee meter voor me afremden. "Sie haben schöne Haare!" riepen ze en fietsten weer weg. Mijn dag kon niet meer stuk!

Een paar dagen geleden vertelde een vrouw op straat me, dat ze het ook al heel lang wilde, maar niet durfde. Ik zei: "Doen! Gewoon doen!"

Is binnenkort de wijk
blauwgekleurd?
Word ik trendsetter?

CHRISTIANE
BAETHCKE

Redactielid Thea Schaafsma- Mozes overleden

GaSet pionier Thea Schaafsma is ons op 1 september jongstleden op bijna 82-jarige leeftijd overleden. Zij was een bekende verschijning in Geuzenveld, Slotermeer en de wijde omgeving.

De GaSet heeft in Thea een zeer betrokken en geliefd redactielid verloren. Vanaf de samenvoeging van de Geuzenveldse Geus en het Slotermeerse Carillon tot de huidige GaSet, in de jaren '90 van de vorige eeuw, is zij onafgebroken redactielid geweest. Thea bracht naast gezelligheid veel kennis van onze beide wijken mee door haar werk voor de EHBO

Afdeling Amsterdam. Daarnaast was zij ook betrokken bij de Jaarmarkt Geuzenveld en bij heel veel andere buurtactiviteiten. Ook zat ze jarenlang in de Bewonerscommissie en de koffiegroep in het Pluspunt. En gaf ze computerles aan senioren samen met haar vriendin en medebuurtbewoner Ria.

Hierdoor kende Thea heel veel mensen, verenigingen en plekken in ons deel van de stad en was zij een geweldige vraagbaak voor de overige redactieleden. Daarom is het ook zo fijn en volkomen verdiend dat zij dit voorjaar (samen met Ria) haar Boom van Verdienste, van Barmhartigheid en Solidariteit, heeft mogen planten op de Laan van Verdienste in het Sloterpark. Thea was altijd overal waar iets gebeurde, ook als vooruit geschoven informant van de GaSet. We zullen haar voortaan jammer genoeg in al die rollen moeten missen, op al die plekken waar ze altijd was en nooit meer zal zijn. We zullen haar niet vergeten, bedankt en rust zacht Thea.

Redactie GaSet

▶ CHRISTIANE BAETHCKE

In Memoriam Rose van Dongen

Rose van Dongen was vanaf GaSet 22, juni 2007, lid van de redactie van ons buurkrantje, dat toen nog door Stichting Buurtbelangen Geuzenveld/Slotermeer uitgebracht werd. Een klein jaar later, GaSet 27, kwam ik erbij en leerde haar kennen als een zeer betrokken, vriendelijk lid van de GaSet redactie. Trouw leverde ze haar stukken, die altijd van een positieve houding getuigden, op tijd in. Haar laatste stukje was de column in GaSet 85, 'Veerkracht en creativiteit'. In onze herinnering zal zij voortleven als een vriendelijk en beminlijk mens, met wie het prettig was om samen te werken.

Op 8 september overleed Rose, net voor haar geplande verhuizing naar een verpleeghuis. Ze werd 82 jaar oud.

► FRANS VAN DER FEEN

Gouwe ouwe in de buurt Bar Content

Aan de Slotermeerlaan 75 is al sinds Sloters menscheugenis een kroeg gevestigd. Donderdagmiddag 19 oktober bezocht ik Bar Content. Het café bleek stampvol en er was levende muziek.

Met de bareigenaar heb ik afgesproken om op een rustiger moment terug te komen, want nu was hij voortdurend aan het bier tappen en wijn schenken.

Roy in zijn domein. Foto: Frans van der Feen

Elke donderdag komt hier de Artiesten Reünie Club bijeen. De ARC bestaat al 75 jaar! De penningmeester verwijst me naar de website, You Tube en Instagram voor meer informatie. Oud-artiesten, zoals operazangeressen, goochelaars, cabaretiers en andere kunstenaars besloten in 1949 elkaar wekelijks te ontmoeten. Inmiddels zijn ook mensen die zijdelings met het vak te maken hebben, zoals decorbouwers bij de club betrokken. De geschenken die op een tafel klaar staan

Bar Content in de 'verfdoos'. Foto: Frans van der Feen

kun je winnen door 10 lootjes te kopen, ten bate van de ARC beschermheer van de vereniging is acteur Rob van de Meeberg. Eerder Jos Brink en later Danny de Munk.

Op het ruime terras maak ik een praatje met een man die daar met zijn biertje en zijn sigaartje zit. Hij heeft het café en de buurt eromheen nog zien bouwen, toen hij een jaar of 14 was. Nu is hij tachtig. Woonde vroeger in de Jordaan, maar nu in Oud Sloten. Daar is het eigenlijk gezelliger, maar hier komt hij ook af en toe, nu onderweg van het zieken-

huis, waar hij een injectie in zijn slechte ogen kreeg. Vroeger hielp hij zijn vader in de groentehandel, later werd hij autospuiter. Als ik even twee stappen achter de bar doe om boven het geroezemoes uit te zeggen dat meneer buiten nog een biertje wil, word ik terecht gewezen. Dit is het domein van Roy van Maren, de bareigenaar.

Op een vrijdag om 12.00 uur hebben we afgesproken. Roy heeft net zijn twee Staffords uitgelaten. Terwijl zijn lieflijke assistente de bar bedient, drinken wij aan een tafeltje koffie en Roy vertelt dat hij destijds zijn vader opvolgde. De 14 jaar daarvoor had hij in een kroeg op het Rembrandtplein gewerkt. Hij is afkomstig uit Stompeters en was glazenwasser. Omdat hij toen al hartpatiënt was kon hij niet verzekerd worden. In 2008 heeft Van Maren zelfs nog een paar open-hart-operaties ondergaan; nu gaat het weer goed met hem.

Toen Roy hier zijn intrede deed bij zijn vader, die altijd keurig gekleed ging, met stropdas, werd er gewed dat hij het vast niet vol zou houden, omdat het op het Rembrandtplein heel wat levendiger was. Toch bleef hij. Ook hier zijn leuke klanten, zoals een postbode en een elektricien, elk met hun eigen verhalen. Voorheen was hier bar petit restaurant Larse. Ik heb me laten vertellen dat in die tijd de jeugdvereniging van de naburige kerk na afloop hier nog even aanlegde.

Voor uitgebreid dineren is door de veranderingen in de wijk te weinig belangstelling om dat nog te kunnen aanbieden. Wel kun je hier terecht voor een snack, patatje, uitsmijter of bitterballetje. Klanten hebben dan ook laten weten dat dit een gezellige en informele kroeg is met fijne bediening. Met warm weer kun je in de schaduw op het terras van een goed glas bier genieten. Gewoon een goede buurtkroeg met hoog 'ons kent ons' gehalte. Alles dank zij de opleiding horeca vakbekwaamheid van Roy.

Het café heeft twee dartbanen. Tot corona kwam was er een dartcompetitie, tegen een ander café.

Gelukkig is er nog steeds heel wat aanloop en zijn er nogal wat stamgasten. Ik sprak een 85-jarig voormalige tapijtlegger die hier elke dag één of twee kopjes koffie drinken. Een tijd terug is er een spelletjesavond georganiseerd, met een luchtdrukgeweer, pijltjes gooien, balletjes opvangen, ballonnetje prikken. Het werd een zootje, maar wel gezellig. Misschien nog maar eens doen?

Er zijn ook twee speelautomaten, waarop klanten regelmatig een gokje wagen. Roy houdt wel in de gaten dat men niet al te veel verspeelt. Zijn getuigschrift 'sociale hygiëne' houdt ook in dat hij iemand niet 'lam' laat worden.

► MARJORI HONG

Hoor wie klopt daar kind'ren...?

Amsterdam, de jaren '70 - Geboren en getogen in Amsterdam, wonend in een huis met een puntdak, een schoorsteen en een kachel, kán het natuurlijk niet anders dan dat ik als kind vol in de overtuiging was dat Zwarte Piet, wanneer wij lagen te slapen, door de schoorsteen kwam om cadeautjes te brengen. En wat heb ik me elk jaar weer in stilte af lopen vragen hoe Sinterklaas toch in staat was om met paard en al over die daken te lopen.

Heel mooie herinneringen heb ik aan Sinterklaasfeest. Dat ik rond diezelfde tijd mijn verjaardag te vieren had – 30 november – zal ook wel meegespeeld hebben. Mijn moeder wilde er namelijk nog weleens voor zorgen dat spontaan Zwarte Piet op mijn verjaardagsfeestje verscheen. Hoe leuk!

En pakjesavond, inderdaad een avond waarop ieders hart vol verwachting klopte. Een avond met plezier, spanning, lekkere hapjes van mams en natuurlijk cadeautjes. Languit lag ik met m'n vader en broer op de grond voor de kachel. Aan dat moment voor de kachel, ging overigens wel nog wat vooraf: de zak.

We woonden op 1 hoog en je kon de buitendeur dan openen door bovenaan de trap aan een touwtje te trekken (een geweldige uitvinding). BOEM BOEM BOEM, klonk het op pakjesavond. Nu ben ik van nature al een snelle schrikker, maar die BOEM op pakjesavond was van een wel heel bijzonder kaliber. De verwachtingsvolle spanning die op zo'n moment door je heen kan gaan... ik scheet werkelijk zeven kleuren bagger. Nogmaals BOEM BOEM BOEM

Mijn verjaardag in 1975. Foto: Marjori Hong

op de voordeur, keihard. In plaats van bovenaan de trap, stond ik aan en achter mijn moeders been. En of ik beneden de zak wilde halen? Dácht 't niet! Die paar minuten hoogoplopende stress, was het overigens altijd helemaal waard. Want wat een ontlasting, wanneer we dan eindelijk de cadeautjes mochten uitpakken!

Hoewel het Sinterklaasfeest vandaag de dag helaas ook veel negatieve spanning oproept binnen de samenleving, is het fijn te merken dat voor de kinderen gelukkig nog net zo veel te genieten valt. En dan hoop ik vooral, dat al die kindjes over zoveel jaar óók kunnen terugkijken op prachtige herinneringen.

Schoorsteenhapjes à la Mar

Lekkere hapjes mogen tijdens de feestdagen natuurlijk niet ontbreken en aangezien de Kerstman de volgende is die door de schoorsteen komt, kun je de schoorsteenhapjes ook tijdens de kerstdagen maken...

Ingrediënten

500 gram gehakt - 1 grote ui - 1 grote tomatomaat - 2 eieren - 14 plakjes bladerdeeg - (paneer)meel - sojasaus - ketjap manis - gemberpoeder - Chinese vijf-kruidentpoeder - knoflookpoeder - peper - zout.

Bereidingswijze

- Doe het gehakt in een kom. Snijd de tomaat en de ui en doe die samen met een geklutst ei bij het gehakt. Doe ca. 1 eetlepel sojasaus en ca. 2 eetlepels ketjap manis bij het geheel.
- Doe er de gemberpoeder, vijf-kruidentpoeder en knoflookpoeder bij en ook nog peper en wat zout. Wees in ieder geval een beetje voorzichtig met de vijf-kruidentpoeder wanneer je dat nog niet kent; het is onmisbaar voor het speciale smaakje, maar het mag ook weer niet overheersen. Nu nog wat (paneer)meel erbij (net genoeg, zodat het mengsel niet zo nat meer is) en mengen maar. Aangezien ikzelf altijd uit de losse hand met de ingrediënten giet en 'strooi' (echte pietentaal), weet ik eigenlijk nooit precies te vertellen hoeveel er van wat in zit. Ik zou zeggen: maak het gerecht gewoon geregeld en

vind je eigen verhoudingen!

- Leg de plakjes bladerdeeg op het aanrecht en kluts het tweede ei. Over elk plakje bladerdeeg leg je over de breedte wat van het gehaktmengsel; je hebt precies genoeg voor 14 plakjes. Sla de ene helft van het bladerdeeg over het mengsel en druk het aan de andere kant met een vork dicht zodat je allemaal rolletjes overhoudt (de zijanten zijn dus open). Elk rolletje snijd je in drieën.
- Plaats de stukjes op bakpapier en bestrijk ze met een kwastje met het geklutste ei. Bak het geheel in de oven op ca. 200 - 225 graden goudbruin.

"Ooo, kom er eens kijken..."

Voilà, je bent klaar! Serveer er zoete chilisaus bij en smikkelen maar!

Smullen tijdens de feestdagen (de wortels op de achtergrond zijn voor het paard van Sinterklaas). Foto: Marjori Hong

► ATTENTIE! ► MEDEDELING

Bel de Buurtbus

Het juiste nummer om de buurtbus te bestellen (24 uur van te voren) is 06 1086 4493. Door omstandigheden is het nummer dat in het artikel in GaSet 96 werd vermeld langdurig buiten gebruik.

▶ MARJORI HONG

Winter in de wijk

Elke winter moet het toch wel minstens één keer goed sneeuwen. Al was het alleen maar om de omgeving even met dat witte jasje aan te zien. En dan is het allemaal natuurlijk op z'n mooist als er nog niet over die onberispelijke dekking gelopen of gereden is. Alsof je in een sprookje beland bent.

Pimpelmees in sneeuwtuin. Foto: Marjori Hong, Gefladder.nl

Foto: Marjori Hong, Gefladder.nl

's Ochtends de gordijnen openen en onverwacht een magische sneeuwtuin ontdekken, brengt in ieder geval een glimlach op m'n snoet. De vogels doen zich dan tegoed aan een hapje sneeuw hier en een hapje sneeuw daar, hopend dat er ergens onder die sneeuwlaag nog wat lekkers te halen valt (wat bij mij meestal wel het geval is).

Alleen als ie ijs- en ijskoud is!

Het was zondagochtend en er waren al enkele dagen en nachten geweest, waarin het goed gevrozen en gesneeuwd had. Gezond, ijskoud weer, zoals het in onze winters toch hoort te zijn. Ik besloot dan ook om lekker van een vroege, frisse ochtendwandeling te gaan genieten. En ik bleek niet de enige! Een van de burens – een buurman die wel van een slokkie houdt – was me al voor geweest. Ik vermoedde zelfs, dat de beste man de hele nacht doorgehaald had. Waarschijnlijk had hij zó van zijn flesje ijskoude Jägermeister staan te genieten, dat hij vervolgens helemaal niet in de gaten had gehad, dat het wederom was gaan vriezen en sneeuwen. En tja, dán gaat het fout. En sta je er als het ijs- en ijskoud blijft, nog wel een tijdje zo bij. Dá's lullig...

Ter plekke besloot ik een foto van de buurman te maken. Wanneer hij dan weer ontdooid zou zijn, zou ik hem mooi met de foto kunnen confronteren. Wellicht dat hij dan zelf ook eens zou gaan inzien dat een glaasje minder (óf alcoholvrij) toch beter voor hem zou zijn.

Fijne winter!

December feestmaand, maar ook tijd voor bezinning

Het is alweer december; Sinterklaas en de Kerstman nemen onze dagelijkse zorgen weer even weg. We vieren hun feesten in de familiekring, vaak met cadeautjes voor de (klein) kinderen en elkaar. Meestal met een wat uitgebreider en aangekleed feestmaal en met gedichten, surprises en samen zingen. Een traditie die al een paar eeuwen jaarlijks terugkeert, al is de Kerstman veel later gekomen. Een boot is blijkbaar toch sneller dan rendieren. Of is Spanje misschien dichterbij dan de Noordpool ;-)? Ik moet zeggen dat ik meer favoriet ben van de oude Klaas dan van de nieuwere Claus; ik geniet meer van marsepein, suikergoed en speculaas dan van rare kersttruien, uitvallende sparrenbomen, gourmetten en aardappelrozetjes. Maar ik ben in de letterlijke zin wel een oude snoeper, dus ik schuif braaf bij beide aan.

En iedereen die denkt dat door Kerst te vieren in plaats van Sinterklaas, de vaderlijke gedichten niet verschijnen, komt bedrogen uit. In een in poëzie vervat verhaal, kun je nu eenmaal meer zeggen dan alleen maar allemaal lieve dingen. Iemand op de hak nemen in een rijmpje met een kritische ondertoon, met een welgemeend advies, dat doe ik gewoon. En het werkt in onze familie best wel goed, ik ben allang niet meer de enige die het doet. We kunnen er allemaal ook wel goed mee leven: tot nu toe zijn (bijna) alle schoonkinderen nog in de familie gebleven. Soms is het wel even wennen aan deze 'padre familias', maar aan het eind zegt iedereen toch weer dat het zo gezellig was. Ik weet dat het echt niet overal koek en ei is, maar ik wens iedereen een fijne Sinterklaas of Kerstmis. En in ons multiculturele stadsdeel doen we allemaal lekker mee en drinken we bij het Suikerfeest samen een heerlijk kopje thee. Laten we in 2024 vrede en gerechtigheid voor alle mensen wensen, niet alleen voor de bofkonten en profiteurs maar écht voor alle mensen!

HANS STAPHORSIUS

Senioren in Slotermeer... doe vrijblijvend 'n keertje mee! *Een leuke en gezellige manier om fit te worden*

In Slotermeer wandelt iedere vrijdagochtend van 11-12 uur een groep senioren in het Gerbrandypark en doen meteen ook wat oefeningen om fit te blijven. Heel gezellig met elkaar en ieder in zijn of haar eigen tempo en mogelijkheden.

Er is vakkundige begeleiding door de fysiotherapeuten Graziela Engeldal of Merijn Smak; beiden zijn van Fysiotherapie Couperus. En na afloop wordt er bij 'n kopje koffie of thee nog even na gepraat over de training en andere zaken, heel leuk met elkaar en goed voor het sociale contact.

Het is geen club of vereniging en iedereen kan vrijblijvend 'n keertje

meedoen, het verplicht tot niets. Het buurtproject 'Ouderen in beweging' wordt financieel ondersteund door EigenWijks maar toch wordt er een kleine bijdrage gevraagd van € 2 per keer. De eerste keer is gratis! (Als het bedrag een bezwaar mocht zijn dan kan dat besproken worden en eventueel iets lager worden).

De groep verzamelt om 11 uur tegenover stadsdeelkantoor op Plein '40-'45.

Mocht je meer willen weten bel dan even naar: Graziela of Merijn van Fysiotherapie Couperus 020-611 80 27 of bel Han van Lente (coördinator) 020-611 44 19

FRANS VAN DER FEEN

Geloven in Nieuw-West (10) Koninkrijkszaal van de Jehovah's getuigen

De meesten van u kennen Jehovah's getuigen vooral als mensen die aanbellen en met je in gesprek willen gaan over een mooie toekomst. Voor dit deel van onze serie ben ik gaan kijken hoe het er in hun 'kerk' aan toe gaat, de Koninkrijkszaal, hoek Jan de Louterstraat. Iedereen is welkom een samenkomst mee te maken (donderdag 19.30 uur of zondag 10.00 uur). Ik werd direct hartelijk ontvangen, kreeg van iedereen een hand. Kenmerkend voor een gelovige moet zijn 'Uw vriendelijkheid zij bij alle mensen bekend'. Dat merkte ik hier ook meteen. De bezoekers zijn op hun zondags gekleed, de mannen met een stropdas.

In de hal van deze oudste Koninkrijkszaal van Amsterdam, waar zo'n 60 personen samenkomen, liep ik meteen langs een wand met kleurrijke folders, zoals de Getuigen die graag overhandigen. Ik kreeg er onlangs een met de vraag 'Komt er ooit een eind aan pijn en verdriet?' De voorzitter, een ouder-

Koninkrijkszaal in de Bernard Loderstraat. Foto: Frans van der Feen

ling, opende de vergadering met een hartelijk welkom. We zongen staande een lied en er werd een gebed uitgesproken. Eerste thema dat besproken werd was wat te doen als het leven ondraaglijk wordt, zoals bij Job. Dan moet je hulp vragen aan de medegelovigen. Zo'n thema wordt overigens wereldwijd overal besproken in de vergaderingen. De aanwezigen worden ook opgeroepen om elkaar beter te leren kennen, om geen verkeerd oordeel te vellen. Liefde tonen is heel belangrijk.

De Getuigen hebben een digitaal werkboek, waarmee ze thuis de bespreking hebben voorbereid en ze zitten met een smartphone of tablet op schoot om mee te doen. Eén van de aanwezigen leest een bijbelgedeelte voor en vanuit de zaal worden leerzame opmerkingen erover gemaakt.

Dan volgt er een rollenspel t.b.v. training voor de prediking, waarin men met mensen in gesprek gaat die daarvoor openstaan. Daarin moet men enthousiasme tonen en de gesprekspartner aankijken. Om de beurt spreekt één van de ouderlingen de zaal toe. Eén spreker/aanwezige zegt dat Jehovah ons een reddingsboei toewerpt, maar dat je zelf wel moet zwemmen.

Naast veldwerk zijn er de mobiele lectuurstands waar geïnteresseerde voorbijgangers iets van mee kunnen nemen of vragen over stellen. Er worden ook veel bijbelcursussen gegeven. Jehovah's Getuigen stimuleren elkaar door te vernemen hoe elders de prediking, die men op eigen initiatief verricht, verloopt.

Een video waarin een Getuige met depressieve klachten haar hart huilend uitstort bij Jehovah, wordt gevolgd door een 'vraag- en antwoordbespreking'. Wie wil reageren steekt de hand op. Daarna volgen praktische aanwijzingen voor een leven naar Gods wil: dat je vrienden vooral in de

Wand met evangelisatiefolders. Foto: Maikel Korssen

gemeente moet zoeken, qua entertainment je dient te onthouden van geweld en kijk niet zo maar alles op tv. Zet je in voor medegelovigen, met praktische hulp, vervoer, schoonmaak, financiële steun. Blijf weg van valse religie.

Jehovah's getuigen geloven dat er maar één God is, die geëerd moet worden. Aanbedding van valse goden wordt afgewezen. Gods wil is het dat alle mensen uiteindelijk in vrede en rust op de nieuwe aarde zullen wonen, maar helaas willen niet alle mensen dat geloven.

Het werk van de Jehovah's getuigen wordt gefinancierd door vrijwillige bijdragen. Ook doet men mee om met donaties slachtoffers te helpen of steun te geven bij rampen.

Als ik na de sluiting weg ga, struikel ik bijna over het snoer van de stofzuiger. Enkele aanwezigen zijn meteen aan de schoonmaak begonnen. Er hangt een lijst wie daarvoor aan de beurt zijn. Daar kunnen we in onze kerk nog wat van leren.

Een dag uit het leven van een opbouwwerker

Sylvia Schoens: Mensen met elkaar verbinden en achterhalen wat bewoners beweegt, is een belangrijke rol van de opbouwwerkers bij Eigenwijks. Om dit goed te doen, zoeken wij steeds naar nieuwe vormen. Om u een beetje inzicht te geven van waar opbouwwerkers mee bezig zijn, interview ik mijn collega's uit Geuzenveld en Sloterveer. Deze keer laat ik dit interview over aan mijn stagiaire Fah Wongsrila die met collega Marciano Larijn in gesprek gaat.

"Levendigheid moet je liggen"

Kun je jezelf even voorstellen?

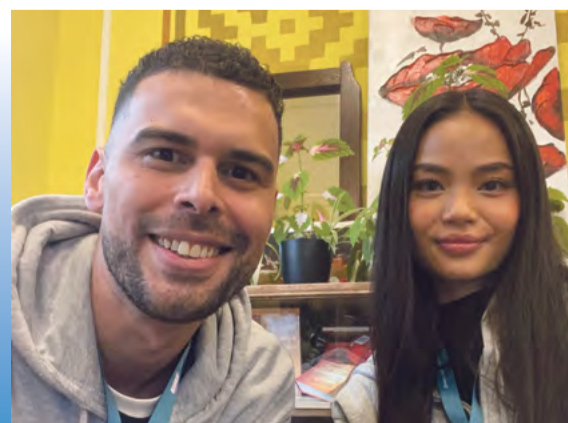
Ik ben Marciano Larijn, 36 jaar geboren en getogen in Amsterdam. Mijn hobby's zijn badmintonnen en wandelen.

Hoe ben je bij Eigenwijks gekomen?

In 2019 ben ik gestart als vrijwilliger in de buurtkamer, koffiebar '5, Coffee Connect', naast het asielzoekerscentrum (AZC) aan de Willinklaan. Ik hielp mee met het organiseren en uitvoeren van activiteiten. In mei 2023 ben ik in dienst gegaan bij Eigenwijks als sociaal cultureel werker.

Wat vind je het allerleukst aan je werk?

Het allerleukste aan mijn werk is dat ik veel contact

Marciano Larijn en Fah Wongsrila

heb met bewoners uit verschillende culturen en dat ik van elke cultuur iets leer.

Wat is jouw rol als sociaal cultureel werker?

Ik bied de bewoners een luisterend oor. Dit zijn voornamelijk asielzoekers. Ik kijk daarnaast wat zij graag willen doen aan activiteiten in de buurtkamer maar ook in de omgeving van Nieuw-West. Ik wil ze motiveren om iets te doen, omdat ik merk dat ze vaak niet weten wat er speelt in Amsterdam Nieuw-West.

Wat gebeurt er in de buurtkamer?

In de buurtkamer is er Nederlandse taalles, schilderles en LGBTQ+ activiteiten, gedaan door vrijwilligers uit de buurt. Op donderdag en vrijdag worden er barista cursussen gegeven. Ook komen er Dokters van de Wereld en een medewerker van de vrijwilligerscentrale, die de bewoners op weg helpt naar vrijwilligerswerk. De buurtkamer is een bruisende plek waar veel gebeurt, waardoor ik de levendigheid meebeleef en dat spreekt mij heel erg aan.

Wat zijn de kansen in de buurtkamer?

De ligging van de buurtkamer is niet echt optimaal, waardoor de zichtbaarheid niet vanzelfsprekend is. Daarom is het een uitdaging om de bewoners van het AZC en de bewoners van de omliggende omgeving met elkaar te verbinden.

Waar is de buurtkamer naar op zoek?

Wij zijn op zoek naar buurtbewoners die het leuk vinden om activiteiten te organiseren samen met asielzoekers. Ook is iedereen welkom om van maandag tot en met vrijdag van 10.00 tot 16.00 uur gratis een kop koffie of thee te drinken.

Wilt u iets organiseren, dan kunt u mij bereiken via marciano@eigenwijks.nl of 06 39 49 03 81. Buurtkamer (koffiebar) 5, Coffee Connect Willinklaan 5, Amsterdam

MARJET DE JONG

Drie meneertjes in de winter

Er waren eens drie meneertjes. De eerste heette Subiet. De tweede heette Vanplan. De derde heette Advent. Ze woonden naast elkaar in een gezellige straat. Meneer Subiet was buschauffeur, meneer Vanplan was verzekeringsagent en meneer Advent was tuinman. 's Morgens, als ze naar hun werk gingen, groetten ze elkaar. 's Avonds dronken ze een kopje thee om de beurt bij een van hen thuis. Op een koude avond zei meneer Subiet: "De mensen in de bus waren zo somber vandaag. Volgens mij voelen ze dat de winter eraan komt." "Gouden tijden voor mij!" zei meneer Vanplan handenwrijvend. "Ik verkoop de laatste tijd extra veel verzekeringen. Mensen dekken zich in tegen vorst en kou, inbraak en ziekte."

"In mijn vak is het opruimtijd," zei meneer Advent. "Ik veeg bladeren, haal dode planten weg en ik stop bollen onder de grond. Dan klagen de mensen over hun kale tuin." "Maar wij zijn toch niet somber?" zeiden ze. "Nee, wij niet. Wij komen samen gezellig de winter door." Ze namen nog een koekje. Ineens zei meneer Subiet: "Laten

we een feest houden. Een winterfeest voor alle mensen tegen de somberheid!" Dat was een prachtige.

Meneer Subiet stelde voor posters op te hangen met: "Komt Allen naar het Winterfeest Aanstaaende Zaterdag om 8 uur in het Busstation. Iedereen Welkom!"

"En hoe wou je dat dan voor elkaar krijgen, Subiet?" zei meneer Vanplan. "Je moet toch eten en drinken kopen, versiering aanbrengen, muziek regelen voor de jongeren en vervoer voor de ouderen en niet

te vergeten een verzekering tegen brand en ongeluk. Zo'n feest moet je plannen, dat kan op zijn vroegst vólgend jaar." De meneertjes werden ineens zelf somber. Zo lang wachten.

Toen zei meneer Advent: "Vrienden, wat helpt tegen de somberheid? Niet zomaar een feest, maar de voorpret, de verwachting. Ik zeg: "het feest is over vier weken. Iedereen moet meehelpen!" En zo gebeurde het. Meneer Subiet maakte posters. Meneer Vanplan ging mensen regelen die mee wilden helpen. En meneer Advent? Die maakte een grote groene krans met vier kaarsen. Voor elke week een.

Adventskrans. Foto: www.geloventhuis.nl

► FRANS VAN DER FEEN

Narita

Narita is niet alleen een Japanse luchthaven, maar ook de naam van een weg op Sloterdijk, waar nog meer van dat soort internationale straatnamen zijn, zoals Gatwick en Tempelhof. Het is een weg met kalkrijke bermen, omzoomd met Grauwe abelen, waar het CBR gevestigd is en het HAGA-lyceum. Daar vond 26 oktober een pop-up paddenstoelenexcursie plaats van de KNNV, o.l.v. Christiane Baethcke. Er was massale belangstelling voor; meer dan 20 mensen!

Vaaggeordelde melkzwam. Foto's: Loes van der Feen

De eerste paddenstoel die we tegenkwamen was een Populiermelkzwam; bij druk komt er melk uit. Aan de overkant een oranje paddenstoel: de Vaaggeordelde melkzwam. Toen een grauwege Russula, maar welke? Dat was lastig vast te stellen; hij was zacht van smaak, proefde de excursieleider met een heel klein hapje. Els Trautwein (publiciteitsmedewerker KNNV) gooide een beetje ijzersulfaat op een auberginekleurige Russula. Als de paddenstoel groen verkleurt, is het een vissige, maar deze verkleurde roze. Dan moet-ie maar mee om nader te bestuderen.

Harde populierboleet

Inmiddels constateren we dat er van die eerste die we zagen, de Populiermelkzwam, honderden staan; misschien wel duizend veronderstelt Christiane. Dat al die paddenstoelen hier staan schijnt wel goed voor de bomen te zijn. We komen groepjes Harde populierboleten tegen, ook tientallen.

Regelmatig komen lopen tevoorschijn of kijken de excursisten onder het rokje van de paddenstoel, naar de lamellen. Dat helpt vaak voor de identificatie. Christiane laat zien waarom een Gordijnzwammetje zo heet; het gordijntje verbindt de hoedrand met de steel. Vaak kun je paddenstoelen wel eten, al zijn ze lang niet allemaal echt lekker. Hier staat een dodelijk giftige soort: de Vaalroze subincarnata (of Vaalroze parasolzwam). Hopelijk is het u niet gaan duizelen. Het is een wondere wereld der natuur. Op de officiële waarnemingslijst hebben we 27 soorten genoteerd.

Lijkt het u ook leuk om ontdekkingsstochten in de natuur te maken, kijk dan eens op de website van de Koninklijke Nederlandse Natuurhistorische Vereniging via www.knnv.nl/amsterdam of bel de secretaris: 06 2323 4518.

Er zijn excursies over nachtvlinders, wilde planten, vissen, mossen enz. Af en toe is er een duinwandeling of een busexcursie naar een interessant gebied in Nederland. De contributie bedraagt € 35,- per jaar.

► EDITH ZONNENSCHIJN - 24 MAART 2015

Het Geheugen van West Meester Andries Willemse

Herinneringen aan de Pieter Jelles Troelstraschool

In de tweede, vierde en vijfde klas van de Pieter Jelles Troelstraschool, een lagere school in de Amsterdamse wijk Geuzenveld, was ik leerlinge van meester Andries Willemse. De Troelstraschool was zo'n H-vormig gebouw, niets bijzonders, maar binnen in de school was het knus en gezellig. Het waren de nadagen van de jaren zestig; mensen kleedden zich een stuk kleurrijker dan tegenwoordig, een beetje hippie-achtig met veel sieraden en haarversiering. Zo kwam meester Andries eens gekleed in een mintgroene corduroy outfit, die hem goed stond.

Het waren voor mij bijzondere en onvergetelijke jaren

In ons lokaal huisvestten wij woestijnratten en een zwart witte kat die gezellig tussen onze tafeltjes liep. In de vakanties nam meester Andries de kat mee naar huis. Op dieren-dag namen veel kinderen lekker eten voor hem mee. Op een dag had ik echt met de meester te doen. De woestijnratten waren

weg; het gaas was van de glazen bak afgehaald; hij probeerde nog te achterhalen wie van de leerlingen hiervoor verantwoordelijk was. Dit had geen resultaat.

Er zaten volgens mij in de vierde en vijfde veertig kinderen in de klas. Toch kwamen alle kinderen redelijk tot hun recht bij de meester. Hij had een groot hart en liet eenieder in zijn waarde. Ik verheugde mij altijd op het vak geschiedenis. Meester Andries kon geweldig vertellen en kende allerlei anekdotes. Ook bij aardrijkskunde kwam de stof op deze wijze tot leven. Hij hield (en houdt) zelf erg van reizen, dat helpt natuurlijk.

Op de verjaardag van de meester mochten kinderen die daar zin in hadden een lied zingen of een dansje doen. Ik deed dat steevast met twee vriendinnen. Ik herinner mij hoe we een liedje van The Osmond Brothers playbackten. Wij hadden daar zelf dansspasjes bij bedacht.

► PIM DE GRAAFF

Niks winterdepressie!

De zomer heeft lang zijn best gedaan, maar de wintertijd is terug en het is veelal donker, nat en koud buiten. Wat betekent dat we extra goed voor onszelf en elkaar moeten zorgen. Want in de huidige tijd van prestatiedruk en individualisme - weer of geen weer - ligt een depressie of burn-out snel op de loer. Als loopbaan & business coach zie ik het geregeld om mij heen; bij jong en oud. Al zul je ouderen er minder snel over horen. De volgende stappen kunnen je helpen om energiek de winter door te komen.

1. Weet wat belangrijk voor je is

Begin eens met opschrijven wat belangrijk is voor jou in het leven. Het kan van alles zijn. Sociaal contact? Natuur? Uitdaging? Dingen leren? Ontspanning? Het zijn deze dingen die jou gelukkig maken als mens. En het zijn vaak deze dingen die vergeten worden in de winter. Omdat we minder energie voelen. Maar deze energie is er wel degelijk. Als we het maar aan blijven wakkeren.

2. Vertaal je waarden naar activiteiten

Bedenk bij elke waarde uit de eerste stap concrete

activiteiten die je hierbij helpen. Dit zijn de dingen die jou energie geven. Zoals afspreken met vrienden of burens als sociaal contact belangrijk voor jou is. Of wandelen in de natuur als natuur voor jou belangrijk is. Je kan dit ook samen met iemand anders bedenken.

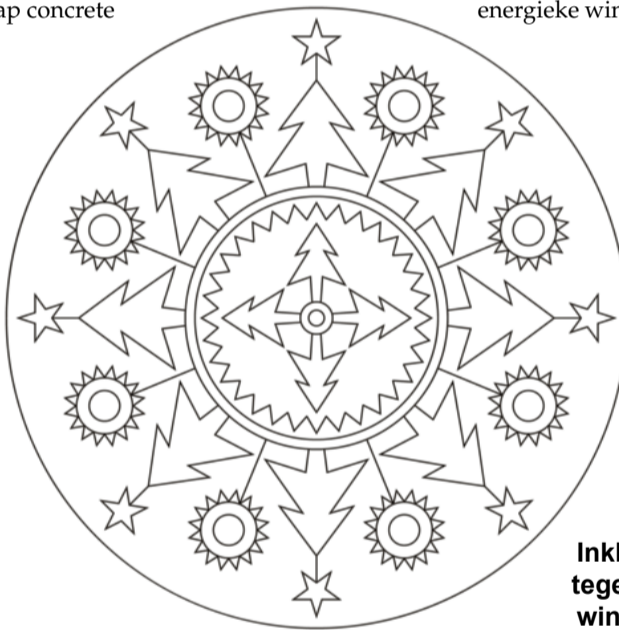
3. Bewaak je energie

Dingen als een burn-out ontstaan niet door te hard werken, maar door te weinig lichamelijke en emotionele herstelmomenten. Focus hier daarom op in de komende maanden. Het soort herstel verschilt per persoon. Beweeg je veel gedurende de dag? Dan zorgt fysieke rust voor herstel. Beweeg je juist weinig? Dan is het goed om te ontspannen met inspanning, zoals door te wandelen.

4. Neem verantwoordelijkheid

Het klinkt misschien hard maar niemand anders is uiteindelijk verantwoordelijk voor jouw geluk, behalve jijzelf. Het is daarom aan jou om in actie te komen. Wat ook kan, is anderen te hulp vragen om jou een zetje te geven.

Ik wens al mijn buurtgenoten een energieke winter toe!

Inkleuren tegen een winterdip

Bestaanszekerheid

Op een donderdag ergens half september bracht ik mijn vrouw naar haar zus in Geuzenveld. Voor mij een mooi moment om weer eens een rondje Sloterplas te lopen. Wie weet, trof ik wat nieuwigheden aan in het park. Alhoewel te veel veranderingen, zelfs voor mij die Slotermeer heeft verlaten voor een plek boven het Noordzeekanaal, niet wenselijk zijn. Het park is van zichzelf mooi genoeg.

Toch zie ik al meteen bij de doorkijk langs de Oostoever de bomenkap op de eilandjes waar de ganzen zich altijd verzamelen. Een bewuste capaciteits? Of heeft storm Poly in juli hier ook zodanig huis gehouden, dat het grove zaagwerk nodig was.

Even verder worden in de sloot langs de oever achter de bootjesclub waterplanten aangeplant. Ik blijf geïnteresseerd even staan kijken en maak een praatje met de hoveniers. De waterplanten moeten iets meergaan (wat, weet ik helaas niet meer, excuses), maar volgens de hoveniers werkt het voor geen meter. "Maar ja, de gemeente is eigenwijs en wil niet naar ons als kenners luisteren," verwoordt een van hen, "dus voeren we de opdracht maar uit."

Wat mij echter het meest opvalt in mijn rondje is dat niemand die je tegenkomt, je groet. Ook als ik zelf een 'hallo' of 'goeiedag' uitspreek, wordt er schichtig weggekeken of de blik nog wat nader gericht op het mobieltje. Waarom valt je dat op, zult u zich afvragen. Nou, dat komt, omdat waar ik nu woon vrijwel iedereen elkaar op straat gedag zegt, of het nu naaste burens zijn of onderweg naar het centrum van mijn nieuwe woonplaats.

Zijn we het elkaar groeten in het grote stadsleven verleerd, vergeten of is het domweg niet interessant genoeg binnen ons jachtige bestaan met sociale media en 'op naar de volgende afspraak'. Waarom dan ook niet tijdens een wandeling, die rustgevend zou moeten zijn, met oog voor je omgeving en voor anderen. Wie het weet mag het zeggen. Oké dan, een poging van mij met een variatie op 'Loesje' en het nieuwe credo in de politiek: 'Bestaanszekerheid is dat je zeker weet dat je burens je teruggroeten'.

RUUD VAN KOERT

P.J. Troelstraschool, gezien vanaf de Savorin Lohmanstraat. Foto Stadsarchief

Nadat hij tijdens een wintersportvakantie zijn been had gebroken mochten de leerlingen thuis bij hem op bezoek komen. Hij woonde toen in Amsterdam-Zuidoost wat door sommige ouders werd gezien als gevaarlijk gebied. De invalmeester die hem verving deed echt vreselijk z'n best en was best sympathiek, maar moest dagelijks vragen beantwoorden over wanneer toch onze "eigen" meester weer terug zou komen...

Mijn vreugde bereikte altijd het toppunt wanneer meester Andries naar de gangkast liep om zijn gitaar te pakken. Wat onze klas zong was natuurlijk veel swingender dan de muziek van andere klassen. Het waren voor mij bijzondere en onvergetelijke jaren. Ik denk er met weemoed aan terug.

▶ AGNES VOSKAMP

Elke donderdagochtend een dansfeestje in de Honingraat

Sinds september geeft Dance Connects wekelijks Dansmix 50+ voor vrouwen in de Honingraat. Elke donderdagochtend komen verschillende vrouwen uit Slotermeer en Geuzenveld samen op de dansvloer, waar zij

genieten van beweging, muziek en dans. In het dagelijks leven spreken zij verschillende talen, maar tijdens het dansen is het hun lichaamstaal en energie die ze met elkaar verbindt.

Dilruba en Avalon. Foto: Agnes Voskamp

De altijd enthousiaste en bevoegde dansdocent Avalon leert je diverse hedendaagse dansstijlen en gebruikt hierbij Afrikaanse, Arabische en Braziliaanse muziek. In de les heerst een hele vrolijke en vrije sfeer. Het gaat niet om het perfect uitvoeren van danspasjes, maar om samen in de flow komen, genieten van bekende en onbekende muziek en samen veel lachen.

De vrouwen die tot nu toe mee hebben gedaan, zijn heel blij dat ze de stap hebben gezet en zijn ontzettend enthousiast:

"Ik zou nooit gedacht hebben om naar een dansmix-les te gaan maar het is echt een eye-opener! Ik herken ook dingen uit de Turkse dans. En er is veel humor".

"Ik vergeet even al mijn problemen. Ik voel me na de les happy en ontspannen, ook in mijn hoofd en ik zit na de les lekker in mijn vel."

"Voorheen luisterde ik alleen maar Turkse muziek, nu hoor ik ook Afrikaanse muziek, heel leuk!"

Iedere vrouw kan meedoen aan de les, ongeacht ervaring, conditie of beperking. Je kan de les zo energiek en uitdagend maken als je zelf wilt, want Avalon geeft altijd meerdere opties en persoonlijke aandacht.

"Avalon brengt haar dans heel goed over. Ze neemt de tijd, herhaalt iets als we het niet gelijk oppakken. Ze helpt ons heel fijn."

Zelf vertelt Avalon dat ze niet eens door had dat de vrouwen allemaal voor het eerst samen waren: "Ik dacht dat het één grote familie was, maar ik kwam er later achter dat de vrouwen elkaar nog niet kenden. De vrouwen zijn zo leuk met elkaar en heel vrij en los. Er is zoveel plezier en gezelligheid. Een heel warme sfeer. Het is echt een feestje."

Nieuwe deelnemers worden warm welkom geheten en direct opgenomen in de dansfamilie. Na de les kan er in de Honingraat ook samen nog wat gedronken worden. Je kan spontaan binnen komen lopen of je aanmelden via info@danceconnects.nl / 020-2611058 of bij Hatice van Eigenwijks: 06-26856197.

Dansmix 50+ / Dans en Beweging voor vrouwen.

Elke donderdag van 11:30 tot 12:30 uur in de Honingraat, Slotermeerlaan 103H, Amsterdam.

De lessen zijn tot het eind van 2023 gratis.

Wist u dat...

- > u in de Buurtkeuken van Slotermeer (Lodewijk van Deysselstraat 33) op zaterdag voor € 3,50 (of meer als men dat kan missen) van een complete lunch kunt genieten? Hier wordt heerlijke soep gemaakt van producten die tegen de houdbaarheidsdatum aanhikken en anders weggegooid zouden worden. Reserveren of aanmelden is niet nodig;
- > het Overdagkoor Amsterdam op donderdag 21 december vanaf 13:30 uur een kerstconcert geeft in De Plint, Cornelis Outshoornstraat 126? Iedereen is welkom;
- > er op 19 november weer een 'Boekengala Nieuw-West' was in de Meervaart en dat Paula Zuidhof de winnaar van de publieksprijs 2023 was met haar twee verhalen 'Muren van karton' en 'Het huis uit', gepubliceerd in de zesde jaargang van de Nieuw West Side Stories? De tweede prijs ging naar Paul Kroes en de derde naar Carlo Dias;
- > er in stadsdeel Nieuw-West mogelijk een wijkrechtbank komt? Dit na positieve resultaten met de Buurtrechter in Zuidoost, die zaken behandelt op het gebied van schulden, strafrecht en schoolverzuim. Er komt een verkenning naar zulke wijkrechtspraak in Nieuw-West. Eerst zal met bewoners en hulpverleners worden gesproken om te bepalen bij welke problemen in Nieuw-West de buurtrechter kan bijdragen aan oplossingen. Het gaat om een initiatief van de Rechtbank Amsterdam en de Amsterdamse driehoek van burgemeester, hoofdofficier en politief.

ESAN ZOEKT HET GESPREK MET INDISCHE OUDEREN

- * Bent u geboren in voormalig Nederlands-Indië?
- * Bent u ongeveer 85 jaar of ouder?
- * Woont u al lang, misschien al vanaf de jaren 50, in Nieuw-West?
- * Wilt u vertellen hoe het was om na Indië uw leven te moeten voortzetten in Holland?

Foto van repatrianten voor het Centraal Station, 1955
www.javapost.nl

ESAN wil het verhaal vertellen van de Indische Nederlanders die zich vanaf de jaren vijftig vestigden in Amsterdam Nieuw-West. Voor dat doel willen we 10 tot 15 ouderen interviewen over hun ervaringen. Wij willen daar graag een mooi boekje van maken.

De publicatie zal worden geschreven door Wendela Gronthoud, schrijver bij het Levensboekenproject van ESAN. Wendela is een dochter van Indische ouders die in 1950 met de Johan van Oldenbarnevelt naar Holland kwamen.

Als u belangstelling hebt, of een Indische oudere kent, kunt u contact opnemen met Wendela voor een kennismakingsgesprek.

Contact: tel. 06 44 806 212, mail: wmgronthoud@gmail.com

ESAN Energieke Senioren Amsterdam Nieuw-West.
www.energiekesenioren.nl, e-mail: esan@energiekesenioren.nl

PRIJSVRAAG

WAAR o WAAR?

Weet u waar onderstaande Street Art-schildering zich bevindt?
Oplossingen vóór 1 januari 2024 naar: redactiegaset@eigenwijks.nl
t.a.v. Lous Akkerman

De Street Art-schildering in de vorige GaSet bevindt zich in de Burgemeester Fockstraat/hoek Slotermeerlaan op de zijmuur van de voormalige Weggeefwinkel (deze is inmiddels verplaatst naar Burgemeester de Vlugtlaan19).

De winnares is: Kyra de Cock. Zij heeft het boek *Groene tijden, slechte tijden* (Gefladder, deel 2) van Marjori Hong inmiddels in haar brievenbus gekregen.

Foto: Lous Akkerman

► FRANS VAN DER FEEN

Geheimen in de Tuinen van West [14] Dollywood in de polder

Bij de research voor het artikel over de Buurtbus kwam ik weer een ander geheim op het spoor. Zo'n pareltje waar weinig mensen van weten, al kennen de bezoekers van Dolly's Zorgtuin deze bijzondere plek zeer goed.

Dollywood in de polder is een volkstuin waar mensen van harte welkom zijn, die op welke manier dan ook behoefte hebben en er wel bij varen om in het groen te vertoeven en graag iets in de tuin doen of dat willen leren. Ook andere activiteiten zijn mogelijk. Denk aan het maken van insectenhôtels, het restaureren van een antieke tuinbank, schilderwerk aan het tuinhuisje, tekenen, schilderen, fotograferen, knutselen, schrijven of elkaar ontmoeten voor bijvoorbeeld een koffieochtend of lunch. De tuin is een plek waar mensen zich prettig voelen en blij en voldaan vertrekken.

Kortom, een oase om tot jezelf te kunnen komen, weg van de dagelijkse beslommeringen. Interesse? Stuur dan een e-mail: dollykoning@gmail.com.

De ritjes in de Buurtbus met Minne Belger en zijn verhalen over de sociale binding van mensen met allerlei 'rustpunten' in de Tuinen, brachten Dolly Koning op een idee. Ze had eens een reportage gezien over zogenaamde Community Gardens, waar vrijwilligers mensen verbinden met de natuur.

Peggy in de tuin. Foto: Dolly Koning

Van haar sociaal

gerichte ouders kreeg ze de instelling mee om wat te willen betekenen voor de medemens. Gevoegd bij de wens vanuit de gemeente de volkstuinparken niet alleen voor de tuinders, maar ook voor de buurtbewoners betekenis te geven en dankzij subsidie voor een beginkapitaal, leidde dit tot het stichten van een zorgtuin op Tuinpark TIGENO.

Regelmatig komen er een aantal jongeren hier dagbesteding doen. Het zijn cliënten die zich in een kwetsbare positie bevinden en vaak vastgelopen zijn in het zorgstelsel. Regelmatig rijdt Dolly met Minne mee langs de diverse sociale activiteiten, zoals Stadslandgoed Nieuw-West, de sportcamping enz. en ook 'vergaderen' ze in de bus over hulp die wenselijk is voor bepaalde mensen die buiten de boot zijn gevallen.

Betoul. Foto: Dolly Koning

Af en toe bezoekt een groepje moslima's Dollywood; zij kunnen zich dan o.a. uitleven op een boksbal die daar aanwezig is.

Dolly wilde graag danstherapeute worden, maar is uiteindelijk dans- en sportjuf geworden. Ook is zij jarenlang werkzaam geweest op een internationaal advocatenkantoor.

Op de tuin worden Dolly en Betoul bijgestaan door hun partners, die als tuinconciërge optreden en de tuin onderhouden. Een andere zeer belangrijke assistent is Peggy Pieters, die net als Dolly praktiserend boeddhist is, waardoor zij elkaar ontmoeten, wat enorm klikte. Samen met vrijwilligerster Harriët ontlast zij Dolly, die door rugklachten de tuin niet zelf kan doen. Ze hebben er een paradijsje van gemaakt.

Peggy, die na een ernstige ziekte haar werk als manager in de reiswereld niet meer kon doen, zet haar vaardigheden nu vrijwillig in, o.a. op de kruidtuin in het Frederik Hendrikplantsoen, in het boeddhistisch centrum in Osdorp, in het buurthuis in het Westerpark (hier geeft Peggy onder andere lhbt-voorlichting) en natuurlijk op Dollywood. Naast tuinwerk brengt Peggy er bezoekers naartoe en maakt hij/zij met hen rustgevende wandelingen.

In het verdiepende gesprek dat we samen hadden, vertelde Peggy het een en ander over het mooie van het boeddhisme, dat onder meer gaat over de goede verhouding met mensen in onze omgeving; de maatschappelijk betrokken beweging heeft als kenmerken dat men respect heeft voor andersgelovigen en medemensen niet veroordeelt.

Het gaat in het kader van dit artikel te ver om alles te vertellen over het Nichiren boeddhisme. Op 9 december is er een open dag in het centrum aan de Osdorperban 130-132, Ikeda Centrum voor Vriendschap en Vrede. Belangstellenden zijn van harte welkom!

Dolly werkt ook nauw samen met Betoul, een moslima die verbonden is aan de buurtwerkkamer het Geuzennest, waar bewoners worden geactiveerd elkaar onderling te helpen. Zij bekommert zich met name om moslima's met een beperking maar ook om moslima's die hun land zijn ontvlucht vanwege onveiligheid.

► ELEONORA DE GIER

Samen voor het Lambertus Zijlplein

'Join the movement for a clean planet!' roept de website van World Cleanup Day 2023 ons toe. Dat lieten wij ons geen tweede keer zeggen. Het Lambertus Zijlplein en omgeving konden wel weer een grote schoonmaakbeurt gebruiken.

Op 16 september stond de vaste prikgroep klaar om het plein en omgeving eens goed aan te pakken. Dit keer sloten ook de prikgroep 'de Kuilopruimers' en bezoekers van Ontmoetingscentrum De Plint aan. Heel fijn zo'n samenwerking voor de buurt.

'VuilnisOproer' had de materialen verzorgd, gebiedsmakelaar Marissa Buur hield een openingspraatje en ook stadsdeelbestuurder Nazmi Turkkol stroopte zijn mouwen op. Dat deed ons goed. Het stadsdeel laat hiermee zien dat ze het plein, haar bewoners en een schone buurt belangrijk vindt. Het plein zag er weer lekker schoon uit.

We hopen voor de toekomst dat er meer bewoners aansluiten, er meer bewustwording komt en de hoeveelheid zwerfval zal verminderen.

Foto: Olga Ghanza

Niet alleen prikken stond op het programma. Deze dag hebben we ook aangegrepen om alvast een begin te maken met het vieren van de 750e verjaardag van Amsterdam in 2025. Onder het uitdelen van Eberhardjes (koekjes genoemd naar oud-burgemeester Eberhard van der Laan) zijn we met buurtbewoners in gesprek gegaan om te inventariseren welke ideeën er leven voor Geuzenveld en het plein. Hier kwam onder andere uit dat er meer behoefte is aan groen, activiteiten voor kinderen, het tegengaan van brommers en het schooner houden van het plein. Het was vooral goed om te horen dat bewoners over het algemeen fijn wonen in Geuzenveld en blij zijn met hun burens.

Op dit moment zijn we hard bezig met de organisatie van het "WinterLichtjesfeest". Dit zal plaatsvinden op 14 december van 15.30 tot 19.00 uur op het Lambertus Zijlplein voor de Pleinkamer. Het plein, of zeker een deel daarvan zal worden verlicht met kaars en kerstverlichting.

Naast de koffiekar waar dit keer ook warme chocolademelk wordt geschonken komen er vuurkorven te staan waar kinderen, onder begeleiding van hun ouders, marshmallows kunnen roosteren.

Ook zijn er creatieve workshops voor kinderen en volwassenen, zoals het maken van een kerststukje. Deze starten om 15.30 in de Pleinkamer.

Dit alles kunnen wij niet organiseren zonder onze samenwerkingspartners The Bookstore Foundation/Pleinkamer, OBA, Eigenwijks, Buurtcampus Nieuw-West, Stadgenoot en Stadsdeel Nieuw-West. En wil je ons volgend jaar ook helpen, stuur dan een mailtje aan samenvoorgeuzenveld@gmail.com

Het jaar is nu bijna ten einde en we blikken als 'Samen voor het Lambertus Zijlplein' terug op een succesvol jaar en zijn al druk bezig met de plannen voor 2024.

► HANS STAPHORSIUS

40 jaar Stichting de Brug

Op 22 november 2023 bestond de Brug precies 40 jaar. Het gebouw van de Brug begon in 1964 als het klooster van de Zusters van de Goddelijke Voorzienigheid en kreeg als naam het Mariaconvent. De zusters werkten in de buurt op scholen en in de thuiszorg. En zij hielpen bij de godsdienstuitoefening in de naast gelegen kerk van Onze-Lieve-Vrouw van de Zeven Smarten. Daar waren de Paters Kruisheren de priesters die voorgingen in de mis en de parochianen hielpen bij problemen. In de jaren '60 en '70 liep het aantal kerkbezoekers sterk terug en vonden ook de buurtbewoners die hulp nodig hadden, de weg naar de kerk en de hulp die daar geboden werd niet meer. Begin jaren '80 besloten de zusters en paters daarom dat zij het klooster zouden ombouwen tot de plek waar mensen de hulp en rust konden vinden die zij eerder in de kerk vonden. De zusters vonden hun plek op de bovenste etage van de pastorie en de Brug werd een Stichting en plek voor alle buurtbewoners voor hulp en gezelligheid. En nu 40 jaar later is dat nog altijd zo. De doelstelling 'helpen waar het nodig is en gezelligheid waar het kan' is 40 jaar onveranderd gebleven. De paters en zusters zijn eind vorige eeuw voorgoed vertrokken en de vrijwilligers hebben de taken overgenomen. Door de jaren heen doen gemiddeld 30 vrijwilligers alle taken in de Brug. En omdat de bevolkingssamenstelling in Nieuw-West sterk veranderd is, is de

De Brug. Foto: Hans Staphorsius

Brug vanaf 1999 een multiculturele huiskamer waar iedereen terecht kan voor hulp en/of gezelligheid. Het in 2003 door de Brug verdiende 'Appeltje van Oranje' dat op Paleis Noordeinde is ontvangen van (toen nog) prins Willem-Alexander en prinses Maxima, bewijst dat we hier al ruim 20 jaar echt invulling aan geven. En dat zullen we blijven doen, want het is nog steeds heel hard nodig.

Spreek van het kwartaal

Af en toe is het een kunst om iets te zeggen, maar de kunst om iets niet te zeggen is soms nog mooier

Co Faber

DE GASET
REDACTIE WENST
U PRETTIGE FEEST-
DAGEN EN EEN
VOORSPOEDIG 2024!

GASET PORTRET

► JOKE DE JONG

Naam: Serfanim Uysal
Wijk: Nieuw-West
Werk: Directeur van Eigenwijks
Hobby's: kickboksen, wandelen in de natuur, tijd voor mijn gezin

Kun je wat over jezelf vertellen? Ik ben geboren en opgegroeid in Amsterdam, eerst in Zuid, later in Westerpark. Nu woon ik met mijn man en twee zoons al bijna 20 jaar in Slotervaart. Mijn juridische avontuur na de middelbare school paste niet goed bij mij. Ik ontdekte mijn werkgeluk in het vrijwilligerswerk voor meiden in Slotervaart. Toen werden maatschappelijke thema's mijn passie.

Was dat het begin van je werk bij Eigenwijks? Ja, ik kwam bij Eigenwijks Dick Glastra van Loon tegen, die toen nog opbouwwerker was (later directeur). Hij inspireerde mij om te solliciteren bij Eigenwijks. Ik begon als opbouwwerker in de Staalmanpleinbuurt, volgde de opleiding Cultureel Maatschappelijke Vorming en vond voldoening in mijn werk. Met de subsidieherijking in 2011 moest ik Eigenwijks Slotervaart verlaten en startte ik in Geuzenveld en Slotermeer. Samen met een collega pionierde ik in Slotermeer; ik coördineerde en deed opbouwwerk. Later werd ik in Slotermeer Teamleider Samenlevingsopbouw en Gastvrijheid.

Sinds juli dit jaar ben je directeur van Eigenwijks, is dat spannend? Zeker. Hoewel de organisatie en processen bekend zijn, brengt het eerste jaar in mijn nieuwe rol nieuwe verantwoordelijkheden met zich mee. Vooruitkijkend wil ik onze identiteit waarborgen en continuïteit handhaven, maar tegelijkertijd ook mijn eigen visie inbrengen, uitdragend dat een wisseling niet per se een veran-

Serfanim Uysal. Foto: Massoud Memar

dering betekent. Met de nieuwe aanbesteding volgend voorjaar wordt het extra spannend.

Dit is heel ander werk dan Juridische Dienstverlening! Dat klopt. In vergelijking met juridische dienstverlening, waar strikte richtlijnen en kaders golden, is het werk bij Eigenwijks meer gericht op de behoeften van de mensen in de buurt. Mijn liefde voor mensen en nieuwsgierigheid naar hun verhalen beïnvloeden mijn aanpak, zelfs in mijn vrije tijd, tijdens wandelingen in het park. Zo krijg ik input over wat de buurt nodig heeft. Ik vind het mooi dat er in onze wijken zoveel culturele diversiteit is, maar zie jammer genoeg dat het nog niet vanzelfsprekend is, dat men elkaar vindt.

Hoe zou je dat kunnen stimuleren zolang er activiteiten voor aparte doelgroepen zijn? Het stimuleren van verbinding tussen verschillende doelgroepen in buurthuizen is cruciaal. Daarom: inte-

greer taallessen in elk buurthuis, want taal is de sleutel tot persoonlijke ontwikkeling. Daarnaast is het bevorderen van samenzijn en samenhang essentieel. Eenvoudige stappen zoals groeten op straat, kennismaken met portiekgenoten en vriendelijkheid dragen bij aan een prettige woonomgeving. Het aanleren van

deze basisvaardigheden aan de jeugd legt de basis voor een hechtere gemeenschap, in lijn met het motto: "Samen zorgdragen voor sociaal sterke en leefbare buurten". Ook de GaSet draagt daaraan bij.

Hoezo de GaSet? Het is een informatieve krant, die er nu met de groen/blauwe kleur frisser uitziet dan vroeger. De artikelen zijn leuk en informatief voor de bewoners. Ik lees hem van voor naar achteren helemaal, zonder voorkeur voor een bepaald artikel.

Wil je nog iets zeggen tegen de lezers? Je hoeft niet altijd op de voorgrond te treden om actief te zijn in de wijk. Een ander zien en zelf gezien worden, versterkt de banden. Dat komt de hele gemeenschap ten goede. Een simpele groet of glimlach is als het leggen van de eerste steen voor een sterke gemeenschap en kan een groot verschil maken. Laten we samen bouwen aan vriendelijkere buurten waarin we omzien naar elkaar.

► JOKE DE JONG

Recept voor aardappel-croustades in kerstkleuren

In deze maand van feestdagen en wat meer luxe of mooier opgemaakt eten, past dit recept goed. 'Croustade' is de culinaire term voor 'gebakken korst' en wordt hier gebruikt als 'bakje' een soort pasteibakje dus.

Deze bakjes van aardappelpuree kun je serveren bij een lunch, als onderdeel van een buffet of als (bij)gerecht bij een hoofdmaaltijd. De kleuren ontstaan door de romige aardappelpuree te mengen met gepureerde rode of groene groente. Op de bovenkant kun je een vulling doen van kleingesneden groente, vlees, vis, ragout, een vega-product óf je bestrooit het met kaas of amandelschaafsel. Klaar in ca. 45 minuten.

Benodigdheden voor 4 personen

- 500 gram kruimige aardappelen, geschild
- zout naar wens
- nootmuskaat of andere kruiden
- ½ dl halfvolle melk
- 50 gram boter of margarine

- 2 eidooiers (het eiwit kun je voor iets anders gebruiken)
 - 200 gram rode, oranje of groene groente zoals biet, wortel, broccoli
- Voor de vulling eventueel extra groente of kleine stukjes kip, garnaaltjes enz...

Keukenmateriaal

Oven, eventueel keukenmachine of staafmixer, een spuitzak en puree stamper, maar alles kan ook met een vork en lepel gedaan worden.

Bereiding

Kook de geschild en in stukjes gesneden aardappelen in weinig water gaar in ca 20 minuten. Giet af en stamp of prak fijn en zet terug op laag vuur. Voeg de melk, eventueel zout en kruiden toe en roer tot een luchtige massa. Haal van het vuur en laat iets afkoelen en roer daarna de boter/margarine en de eidooiers er door.

Foto: Joke de Jong

Maak intussen de groente schoon en kook deze in kleine stukjes gaar.

Laat goed uitlekken en pureer met staafmixer of keukenmachine of prak fijn. Verwarm de oven voor op 200 graden. Bekleed een bakplaat met keukenpapier of ovenfolie.

Meng de aardappelpuree met de groentepuree en doe dit in een spuitzak, zodat je er pasteibakjes van ca. 7 cm doorsnee van kunt spuiten. Heb je geen spuitzak, maak dan met twee lepels bolletjes van ca. 6 cm doorsnee en duw met de bolle kant van een lepel een holletje in het midden (dan wordt het bakje vanzelf iets groter aan de onderkant). Bak 10 tot 15 minuten in het midden van de oven tot ze lichtbruin zijn. Bedek met een vulling naar wens of met wat groente in tegengestelde kleur voor een feestelijk contrast.

Eet smakelijk!

COLOFON

GaSet is een uitgave voor en door bewoners van de buurten in Geuzenveld en Slotermeer (Stadsdeel Nieuw-West).

Redactie Lous Akkerman, Christiane Baethcke, Frans van der Feen, Marjori Hong, Joke de Jong, Ruud van Koert, Hans Staphorsius, Henriëtte de Willigen

Columnisten Ruud van Koert en Hans Staphorsius

Fotograaf Massoud Memar

Met bijdragen van Fah Wongsrila, Eleonora de Gier, Han van Lente, Pim de Graaff, Agnes Voskamp, Wendela Gronthoud

Ontwerp Stephan de Smet

Drukker Flevodruk Harlingen

Verspreiding Door Verspreidingen

Oplage 22.000 exemplaren

Voor informatie en kopij

Stichting Eigenwijks, Het Pluspunt, Albardakade 7, 1067 DD Amsterdam
Telefoon 020-6112083

Lezersbijdragen (liefst maximaal 400 woorden) en oproepjes (liefst maximaal 300 woorden) zijn altijd welkom. De redactie behoudt zich het recht voor om de stukken aan te passen en in te korten. Aanleveren kopij, oproepjes en bijdragen voor het volgende nummer via redactiegaset@eigenwijks.nl uiterlijk op woensdag 14 februari 2024, om 12 uur.

Alle rechten voorbehouden. Aan de op deze pagina's gepresenteerde informatie kunnen geen rechten worden ontleend. Niets van deze pagina's mag worden vervoelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande toestemming van de rechthebbende(n) op het auteursrecht, c.q. de uitgever van deze uitgave, door de rechthebbende(n) gemachtigd namens hem/hen op te treden.